

Otakar Nebuška 28. 5. 1875 – 28. 10. 1952

skladatel a hudební publicista

Růžena Nebušková Podhajská 19. 8. 1885 – 23. 11. 1935

klavíristka a hudební pedagožka

Malvazinecký hřbitov, odd. FI, hrob 20

adopční nájemci vnuci Otakara a Růženy Nebuškových (od r. 2016)

Otakar Nebuška (28. 5. 1875 – 28. 10. 1952) byl skladatel, hudební publicista, právník a především organizátor. Vystudoval práva na PF UK v Praze, hře na housle a klavír se učil u skladatelů F. Gregory a B. Jeremiáše, ve skladbě byl samoukem, komponoval úspěšně už za studií, později se ale skladby vzdal. Byl kritikem *Radikálních listů*, přispíval do *Kalendáře českých hudebníků*, publikoval v *Samostatnosti*, *Národních listech*, *Daliborovi* a *Hudební revue*, jejímž byl spoluzakladatelem. Roku 1900 vstoupil do *Umělecké besedy*, kde byl později i členem správního výboru. Roku 1907 reorganizoval a osamostatnil *Hudební matici*, připravil k tisku téměř všechna díla, která zde byla vydána v letech 1907-1925. Později byl činný v dozorčí radě *orchestru FOK* a působil ve *Společnosti Bedřicha Smetany*, byl také místopředsedou v komisi pro přípravu nově vydávaných Dvořákových skladeb. Ještě krátce před svou smrtí jako právník bojoval za záchranu *Umělecké besedy* a jejího malostranského domu proti pounorovým likvidátorům.

V tomto hrobě je rovněž pohřbena jeho žena, **Růžena Nebušková Podhajská** (19. 8. 1885 – 23. 11. 1935), vynikající klavíristka a hudební pedagožka. Jako první v Praze uvedla *Brahmsovy klavírní koncerty d-moll a B-dur*, *Straussovou Burlesku* či klavírní koncert *Maxe Regera*.

foto hrobu: archiv SPH

volně podle: http://www.ceskyhudebnislovník.cz/slovník/index.php?option=com_mdictionary&action=record_detail&id=5336
a archivu rodiny